

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMI
CARTEA A TREIA

Psalmul 86

O rugăciune a lui David

15 Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu
îndurător și milostiv,
îndelung răbdător și bogat în bunătate și în
credincioșie.

16 Îndreaptă-Ți privirile spre mine și ai
milă de mine:

dă tărie robului Tău
și scapă pe fiul roabei Tale!

17 Fă un semn pentru mine,
ca să vadă vrăjmașii mei și să rămână de
rușine,
căci Tu mă ajuți și mă mângâi, Doamne!

Psalmul 87

Un psalm al fiilor lui Core – O cântare

1 Sionul are temelii așezate
pe munții cei sfinți :

2 Domnul iubește porțile Sionului mai
mult decât toate locașurile lui Iacov.

3 Lucruri pline de slavă
au fost spuse despre tine,
cetate a lui Dumnezeu! – (Oprire)

4 Eu pomenesc Egiptul și Babilonul
printre cei ce Mă cunosc ; iată, țara

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

filistenilor, Tirul cu Etiopia :

„În Sion s-au născut.” –
5 Iar despre Sion este zis :
„Toți s-au născut în el”,
și Cel Preaînalt îl întărește.

6 Domnul numără popoarele, scriindu-le :
„Acolo s-au născut.” – (Oprire)

7 Și cei ce cântă și cei ce joacă strigă :
„Toate izvoarele mele sunt în Tine.”

Psalmul 87

O cântare – Un psalm al fiilor lui Core –
Către mai marele cântăreților – De cântat
cu flautul – O cântare a lui Heman,
Ezrahitul

1 Doamne Dumnezeu! mântuirii mele !
Zi și noapte strig înaintea Ta !

2 S-ajungă rugăciunea mea înaintea Ta !
Ia aminte la cererile mele ;

3 căci mi s-a săturat sufletul de rele
și mi se apropie viața de Locuința morților.

4 Sunt pus în rândul
celor ce se coboară în groapă,
sunt ca un om care nu mai are putere.

5 Stau întins printre cei morți,
ca cei uciși și culcați în mormânt,
de care nu-Ți mai aduci aminte
și care sunt despărțiți de mâna Ta.

6 M-ai aruncat în groapa cea mai de jos,
în întuneric, în adâncuri ...

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL VIII, NR. 365, 06 NOIEMBRIE 2022

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- George Müller
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Tu, dar, întoarce-te
la Dumnezeul tău,
păstrează bunătatea
și iubirea și
nădăjduiește
totdeauna în
Dumnezeul tău”.
[OSEA 12 : 6]

Editorial. Marea prăpastie (II)

„Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa că cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.” (Luca 16 : 26)

Nimeni nu poate să treacă dincolo din locul veșniciei tânguiri, din locul zbciumului lăuntric, care nu amuțește niciodată, la acele măreții strălucitoare, unde tronează dragostea lui Dumnezeu.

Fiecare știe că și el ar trebui să fie acolo, după dorința dragostei Dumnezeului său, dar în el și în jurul lui răsună pătrunzător zi și noapte : prea târziu, prea târziu, pe veci prea târziu ! N-ai vrut !

Niciun pod de stăruințe fierbinți și de dor adânc nu ajung dincolo peste prăpastie. Nu, în veșnicie nu mai este nici un pod de mântuire.

Dar lăudat fie Dumnezeu, dincoace de mormânt, aici, în timpul de acum, există o cale a mântuirii.

Acum, în aceste zile ale vieții noastre pământești, care zboară repede, este de găsit un Salvator, Isus S-a arătat, El poate să umple prăpastia nemărginită.

Istoricii romani povestesc că în anul 362 înainte de nașterea lui Hristos, în piața din Roma s-a format o prăpastie de o adâncime nesfârșită.

Ghicitorii vesteau că Roma se va scufunda dacă această prăpastie nu se va închide, dar că se va închide numai dacă ceea ce are Roma mai bun, va fi aruncat înăuntru.

Atunci un tânăr nobil, Marcus Curtius, a pășit în fața poporului adunat. „Roma nu are nimic mai bun decât armele și vitejia !”

Așa a strigat, și-a îmbrăcat armura, și-a încălecat calul gătit prețios și s-a aruncat în hău, care s-a închis îndată.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

[Continuarea de pe pagina 1]

Aceasta este o legendă, dar o imagine frumoasă pentru a ne învăța să înțelegem cine este Isus și ce făcut El.

Într-adevăr, Marcus Curtius avea dreptate, că nu exista în Roma nimic mai bun decât virtute bărbătească războinică și gloria armelor.

Dar în acea prăpastie monstruoasă care-l desparte pentru totdeauna pe păcătosul pierdut de Dumnezeu sfânt, trebuie aruncat ceva mai bun.

Isus Hristos a venit în chip de rob, cu toate că El era cel mai nobil dintre cei care au pășit vreodată pe pământ :

„Noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.”

El a trebuit să Se arunce în fundul abisului vinii păcatului nostru !

Marea prăpastie este închisă pentru toți cei care în timpul de acum îl apucă pe Isus ca pe propriul lor Împăciuitor. Dumnezeu fie laudat !

Ei au fost pentru totdeauna aduși aproape de inima Tatălui, ca niște copii mult iubiți !

Prăpastia a rămas în urma lor, iar în fața lor este fericita Casă a Tatălui.

Acolo este, atunci, adevărata locuință, unde nu mai sunt văzuți nici moarte, nici sicriu, nici cerșetori suferinzi.

Acolo nu se găesc : nici o suferință, nici un strigăt, nici o lacrimă, ci o cântare veșnică de bucurie. Celor mai mulți oameni, care aud această veste, ea le este indiferentă.

Ei merg pe calea omului bogat în timpul de acum și merg la locul de chin în veșnicie.

Dar tu, camarade, de care parte a marii prăpăstii va fi în veșnicie locul tău ?

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 17

GEORGE MÜLLER

„Pe lângă aceasta toate cheltuielile pentru drum. Mai avem apoi cheltuielile pentru întreținerea a cinci clădiri - dar ele erau mai de grabă cinci șiruri de clădiri - foarte mari în care sunt mai mult de 1700 ferestre mari și 500 săli.

Vă puteți gândi la cât se ridică în fiecare an numai cheltuielile de tencuit, vărut, zugrăvit, felurite întrebunțări. Apoi câte mii de lucruri: pentru albituri, pentru masă, pentru spălat, paturi, etc., și toate acestea de ținut în bună stare. Apoi curățitul, dresul, înnoirea mobilelor din 500 de săli ! Unii copii sunt bolnavi ; unii mor: alte cheltuieli”.

„*Gândiți-vă iarăși la acel numeros stat major : inspectori, gospodari, gospodine, institutori, institutoare, personal medical, ajutoare de tot felul, cu o leafă care trebuia căpătată de la Dumnezeu pentru fiecare”.*

„*Afară de astea, dări grele de plătit ; apoi pe fiecare an cheltuieli mari aduse de împrejurări neobișnuite.*

„*Însă e de ajuns atât ca să vă dea o slabă idee de îndatoririle față numai de lucrarea orfelinatelor.*

„*Totuși, totul se face ușor, căci în toate lucrurile privim spre Acela care este nespus de bogat”.* Aceste crize însă nu l-au slăbit în credință, ci l-au întărit mai mult.

E adevărat că avea străngeri de inimă, gândindu-se la miile de guri care așteaptă hrana și la sărăcia din cămara de alimente, dar toate acestea l-au învățat și mai mult să atârne de Domnul. „Niciodată - zice el - n-am simțit starea de față a Domnului mai bine ca în clipele când, după gustarea de dimineață, n-aveam

nimic seara pentru ceai.

Domnul dădea tot ce trebuia, fără atotputernic care, e adevărat, îl proba ca vreun om să fi știut ceva din nevoia noastră.

Totul vine de la Domnul, fără să cer cuiva ceva, nici direct nici indirect.

Prin harul lui Dumnezeu aș vrea mai bine să trec prin cele mai mari greutăți și prin cele mai mari lipsuri, decât să fac o cerere cuiva, în afara Dumnezeului cel viu ... căci n-aș vrea să slăbesc cu nimic dovada pe care trebuie s-o dăm, anume că ajunge să ne încredem în Dumnezeul cel viu.

În însemnările lui din 26 mai 1874 scria: „În aceste vremuri din urmă, îmi vine mereu în gând faptul următor: o lucrare care cere 1.000.000 lei pe an și nici un mijloc de a avea bani în mână !

2200 inși nu numai de hrănit, ci și de întreținut în totul : de îmbrăcăminte, de încălțat, de încălzit, de luminat, de îngrijit de tot ce le trebuie în viață și tu să n-ai nimic ; 189 misionari de ajutat și nimic în casă ! 100 de școli (cu 9000 elevi) de întreținut în totul și să n-ai nimic pentru ele ! Aproape patru milioane tractate și zece mii exemplare din Sfânta Scriptură de trimis pe an și tu să nu ai un ban !

Însă Dumnezeu m-a călăuzit să întind lucrarea aceasta și care a întreținut-o timp de 40 ani, Dumnezeu pe care mă bizui, va purta de grijă și nu va îngădui să fiu dat de rușine”.

Cine ar putea înțelege starea acestui bărbat când scria :

„...și să n-ai nimic” ? Angrenat într-o lucrare așa de mare, uriașă, iar la un moment dat să nu ai nici un ban în casă !

Lucrarea mare ne arată curajul credinței lui, iar faptul că nici în cele mai mari nevoi nu recurgea la ajutorul omenesc ne arată atârarea lui deplină de Domnul.

El avea un Dumnezeu viu și

uneori, dar nu l-a lăsat niciodată de rușine.

Pe seama cărei întâmplări oarbe ar putea pune cei ce nu cred în Dumnezeu realizările lui George Müller ?

Cum pot ei explica o așa viață ? Nici cea mai scilpitoare rațiune nu poate soluționa așa probleme cum le-a avut George Müller decât numai Dumnezeu.

În el se încredea copilărește și Lui îi cerea totul.

Ba chiar a mers mai departe. El își verifica îndeaproape că rugăciunile îi sunt ascultate.

De mai multe ori primise din partea unui negustor din Londra, pe care nu-l cunoștea, suma de 2500 lei.

Odată, aflându-se în mare nevoie de bani, Müller cere lui Dumnezeu bani, și cere în mod deosebit să pună pe inima negustorului gândul să-l ajute ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]